

Sygn. akt I NB 8/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie z wniosku obrońcy **W. J.**

z dnia 26 października 2022 r. o zbadanie spełnienia przez SSN Krzysztofa Wiaka wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie I NSNk 2/22 (obecnie II NSNk 4/23)

na podstawie art. 29 § 10 zd. 2 ustawy o Sądzie Najwyższym w zw. z art. 7 ust. 2 *a contrario* ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw

postanowił:

odrzucić wniosek.

UZASADNIENIE

W dniu 24 lutego 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła skarga nadzwyczajna Prokuratora Generalnego od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 grudnia 2021 r., sygn. akt IV Ka 1093/21, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 28 czerwca 2021 r., sygn. akt III K 222/21. Zarządzeniem z dnia 26 kwietnia 2022 r. wyznaczono skład orzekający w osobach: SSN Marii Szczepaniec, SSN Krzysztofa Wiaka i ławnika SN z adnotacją na zarządzeniu – „do późniejszego wyznaczenia”.

W dniu 26 października 2022 r. obrońca W. J. adw. M. B. złożył odpowiedź na skargę nadzwyczajną, w której zawarł m.in. wniosek o stwierdzenie, że w niniejszej sprawie, w odniesieniu do SSN Krzysztofa Wiaka zachodzą przesłanki, o

których mowa w art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej „uSN”).

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Z uwagi na brak weryfikacji spełnienia warunków formalnych wniosku przez Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, okoliczności te, wynikające z art. 6, 7, 8, 9 i 10 zd. 2 uSN musiał na posiedzeniu zweryfikować Sąd Najwyższy.

W wyniku tej kontroli stwierdzono, iż – abstrahując od niespełnienia innych warunków formalnych – wniosek obrońcy W. J. podlegał odrzuceniu jako złożony po terminie.

Ujęta w art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym instytucja tzw. „testu bezstronności” wprowadzona została ustawą o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r., poz. 1259). Warunki formalne zainicjowania postępowania „testowego” określone zostały co do zasady w art. 29 §§ 8 i 9 ustawy o Sądzie Najwyższym.

Ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2022 r., poz. 1259, dalej „ustawa nowelizująca”) zawiera dodatkowo przepisy intertemporalne. W przypadku, gdy skład sądu nie został wyznaczony przed dniem wejścia w życie ustawy, wniosek podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych, przewidzianych w znowelizowanej ustawie o Sądzie Najwyższym. Gdy jednak skład sądu został wyznaczony przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, zastosowanie znajdował przepis art. 7 ust. 2 tejże ustawy. Stanowi on, że w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, w których został wyznaczony skład sądu, do wniosku i jego rozpoznania stosuje się odpowiednio przepisy art. 29 uSN z tym, że wniosek może być złożony w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W realiach badanej sprawy nie może budzić wątpliwości, iż w dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej, tj. dnia 15 lipca 2022 r., sędzią Sądu Najwyższego Krzysztof Wiak był sędzią wyznaczonym do rozpoznania sprawy I NSNk 2/22.

Tym samym – zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2 ustawy nowelizującej – termin do złożenia wniosku inicjującego postępowanie wynosił 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Obrońca złożył natomiast przedmiotowy wniosek w dniu 26 października 2022 roku (k. 111), a więc ze znacznym przekroczeniem ustawowego terminu, upływającego w dniu 29 lipca 2022 roku.

Wobec powyższego, zastosowanie musiał znaleźć art. 29 § 10 zd. 1 uSN, wedle którego wniosek złożony po terminie podlega odrzuceniu.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[as]